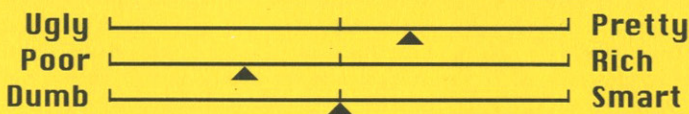

ANNEKE SAVEUR™

Happiness

Levels:

Childhood Midlife Old age

Preserve Gender

Preview

AVATAR

Of postmodern times and multiple identities

Exhibition

Symposium

Website

Screenings

Het kiezen van een andere identiteit is geen nieuw verschijnsel. Iedereen bedient zich wel eens van een andere (sub)persoonlijkheid, soms bewust, vaker ongemerkt, bijvoorbeeld als je de telefoon opneemt of 's morgens voor de spiegel besluit welke kleren aan te trekken, rekening houdend met de agenda van de dag. Niemand kijkt meer op van 'cross-dressing', (zaterdagavond)travestie of het 'alter egoïsme' van de personae achter bepaalde 06-lijnen. De toegenomen maatschappelijke prestatiedruk wordt in gedragswetenschappelijke literatuur als een belangrijke oorzaak hiervan aangewezen. Spelletjes, waarin de enkele identiteit moet wijken voor een 'multipele persoonlijkheid', maken ontsnapping aan maatschappelijke controle en conventies mogelijk. De anonimiteit van de stedelijke samenleving vereenvoudigt het simultaan leiden van verschillende levens. Maar de roulette met meerdere identiteiten is niet geheel zonder risico; MPD (multiple personality disorder) lijkt meer dan een modegril te zijn: het is een nieuwe naam voor een oud probleem, schizofrenie.

Het ontstaan van de elektronische, virtuele samenleving heeft het ontwikkelen van sub-persoonlijkheden in een stroomversnelling gebracht. Nog frequenter dan in 'real life' verschuilt de internetgebruiker zich achter een vermomming; de avatar. Een avatar manifesteert zich bij het communiceren in de gemeenschappelijke virtuele ruimtes, zoals 'chatboxes' of 'MUDs' (multi user dungeons of domains). In feite kent geen internetgebruiker de 'ware' identiteit van degene met wie hij of zij contact heeft. Dat gegeven wordt versterkt door het misleidende uiterlijk van de avatar, het door de gebruiker zelf gekozen, zelf ontworpen, digitale alter-ego. Je kunt een avatar creëren door simpelweg te kiezen voor een andere sekse, leeftijd of

beroep. Gecomplieerder wordt het wanneer een persoon meerdere avatars in het spel brengt. De vraag is of hier sprake is van een onschuldig spel, een noodzakelijke aanpassing aan veranderde maatschappelijke omstandigheden of een bevrijding uit het keurslijf van de 'gezonde' persoonlijkheid die zou bestaan uit een kern met daaromheen concentrisch gegroepede 'schillen'.

Dankzij de snelle ontwikkeling van de technologie krijgen avatars een steeds realistischer gedaante. Er bestaan tegenwoordig avatars met een fotografische gestalte en een stem, zoals bijvoorbeeld in de (commerciële) webontmoetingsplek The Palace. Hiermee wordt de elektronische ruimte nieuw leven ingeblazen en de kloof tussen de virtuele wereld en 'real life' (schijnbaar) gedicht.

Choosing another identity is not a new phenomenon. Everybody makes use of a different personality, or sub-personality, on some occasions, sometimes consciously, sometimes without noticing it, as when you pick up the telephone, or when you decide in front of the mirror in the morning what clothes to put on, taking the day's schedule into account. No one makes an issue any more of 'cross-dressing' or transvestitism (whether for Saturday night entertainment or otherwise), or the 'alter egoism of persons behind certain telephone chat-lines. Literature in the behavioral sciences identifies increasing social pressure to perform as an important cause for this. Play in which a single identity is exchanged for a 'multiple personality' makes it possible to escape social control and conventions. The anonymity of urban society makes it still simpler to simultaneously lead various lives. But playing roulette with multiple identities is not wholly without risks. MPD (multiple personality disorder) appears

to be more than a vagary of modern life: it is a new name for an old problem, schizofrenia.

The rise of the electronic, virtual society has accelerated the development of sub-personalities. Even more frequently than in 'real life, internet users hide behind a disguise - their 'avatar'. Avatars are assumed when communicating in shared virtual spaces like chatboxes and MUDs (multi-user domains or dungeons). In fact, no internet user knows the 'true' identity of those with whom he or she has contact. This fact is enhanced by the deceptive 'appearance' of the avatar, the digital 'alter ego' chosen or designed by the users themselves. One can create an avatar by simply choosing a different profession, or posing as being of a different age or the other sex. It gets more complicated when a person brings multiple avatars into play. It then becomes an essential question whether this is merely an innocent game, a necessary adaptation to changing social circumstances, or a liberation from the straightjacket of the generally accepted concept that a healthy personality consists of a number of concentric skins surrounding a real or notional core.

Thanks to the fast development of technology, avatars can take on an increasingly real form. There are presently avatars with a photographic face and a voice, such as can be found in The Palace, a commercial web meeting-place. This development injects new life into electronic space, and closes the gap between the virtual world and what is apparently 'real life'.

PARTICIPATING ARTISTS

Photography \ Video \ Installations \ New Media

Janine Antoni (USA)

Jemima Brown (GB)

Hamish Buchanan (CDN)

Jake & Dinos Chapman (GB)

Susan Collins (GB)

Luc Courchesne (CDN)

Lynn Hershman (USA)

Merel Mirage (NL)

Tony Oursler (USA)

Ine Poppe/Jetty Verhoeff (NL)

David Rasmus (CDN)

Humberto Rivas (ARG)

Cindy Sherman (USA)

Debra Solomon (NL)

Annie Sprinkle (USA)

Vibeke Tandberg (N)

Bea de Visser (NL)

SYMPOSIUM How to Bake an Avatar

On Virtual Identities & Digital Alter Egos

za\Sat 6.6: 14.00-17.00 \ 20.00-22.30
zo\Sun 7.6: 11.00-13.00 \ 14.00-17.00

De Balie
Kleine-Gartman
1017 RR Amste
T +31 (0)20 55

Hoe geef je vorm aan een personage zonder lichaam? Hoe kun je een lichaam zonder vlees en bloed serieus nemen? Als er geen lichaam meer is, hoe weet je dan met wie je praat? En hoe identificeren mensen zich met een ruimte zonder dimensies, vooral als die slechts uit woorden bestaat, zoals de meeste MOOs die voornamelijk op tekst gebaseerd zijn. Hoe bepalen mensen hun identiteit in deze nieuwe digitale omgeving? Het rollenspel op het net en de vele nieuwe op tekst gebaseerde communicatievormen (naast MOOs vooral chat-kanalen, e-mail en nieuwsgroepen) werden al snel aangezien als een hedendaagse wedergeboorte van de schriftcultuur, een mengvorm ergens tussen het traditionele schrift, de orale cultuur en het telefoongesprek. Inmiddels hebben deze internetomgevingen ook

een visuele vorm gekregen, driedimensionele werelden waarin de avatars steeds weer een andere gedaante aannemen. De cyberfantasieën van het net, waar in 'Quake'-spelwerelden cyberbendes elkaar naar het virtuele leven staan, vormen een parallelle ruimte. De matrix, cyberspace, de ficties uit de cyberpunk literatuur lijken daarmee weer een stap dichterbij de realiteit te zijn gekomen. Is er inderdaad sprake van een nieuw experimentele ruimte, waar mensen meervoudige identiteiten kunnen onderzoeken en uitspelen? Is de avatar een recept voor de uitdagingen die het postmoderne tijdsgewricht en de zich razendsnel ontwikkelende informatie-samenleving aan onze vertrouwde definities van identiteit stellen?

Tijdens 'How to Bake an Avatar' worden deze vragen vanuit een groot aantal verschillende invalshoeken belicht; als filosofische uitdaging, als sociologisch verschijnsel, vanuit het perspectief van de verwoede MUDder, als literair en artistiek fenomeen, als nieuwe media hype.

How do you give shape to a personality without a body? How can a body without flesh and blood be taken seriously? If there no longer is a body, how do you know to whom you are talking? And how do people identify themselves in a space that has no fixed dimensions, especially when that space is constituted only by words, as is the case with the majority of MOOs? How do people establish their identity in these new digital environments?

The role playing games and the many new text based forms of communication on the net (besides MOOs, in particular chat channels, e-mail and newsgroups) were identified early on as a contemporary renaissance of writing culture, a hybrid somewhere between the traditional forms of writing, oral culture and the telephone conversation. Recently these net environments have also acquired a visual shape: three-dimensional worlds, where the avatars can take on continuously shifting appearances. The cyberfantasies of the net form a parallel space, where in Quake game worlds cyberclans threaten each other's virtual lives. The matrix, cyberspace, the fictions of cyberpunk literature, again appear to have come one step closer to reality. Is this really a new space,

where people can play around with multiple identities? What is the recipe for the challenges of our era and the rapid information society threatens our definitions of

During 'How to Bake an Avatar', these questions will be examined from different points of view: a philosophical one, an object of social wonder, from the perspective of the incessant cyberfeminist as a literary phenomenon, as a media hype.

This virtual cooking class will be guided by:

Susan Alexis Collins (GB)
Fine Artist and Head of Electronic Media at The Slade School of Fine Art, University College London; participant in the exhibition 'Avatar'.

José van Dijck (NL)
(unconfirmed)
Literature scientist and mediatheorist at the Faculty of Arts and Culture, University of Maastricht.

Yvonne le Grand (NL)
Artist and creatrix of the Net-identity Nara Zoyd in the 'Verse'.

Volker Grassmuck (G)
Author and media scientist; studied sociology in Groningen, Tokyo and Berlin; graduate student at the Humboldt Universität in Berlin on the media history of Japan.

Margot Lovejoy (USA)
Multi-media artist and Professor of Visual Arts at the State University of New York.

In her work she concentrates on the creation of and play with alternating identities in virtual environments.

Jos de Mul (NL)
Antropologic philosopher, professor at the Faculty of Philosophy at the Erasmus University Rotterdam; makes researches into the Homo Sapiens Cyberneticus.

Ine Poppe (NL)
Visual artist and Multi User environment Active Worlds.

Don Slater (GB)
Culture sociologist Goldsmiths College University of London. 'Consumer Culture' (1997, Polity Cambridge).

art? CINEMA DE BALIE

plantsoen 10
rdam
535151

vrij\Fri 5.6: 23.00

Explore and
h their mul-
s? Is the ava-
to meet the
ur post modern
idly emerging
iety that
ustomary
identity?

Bake an
questions
d from many
s of view: as
challenge, as
ciological
e perspective
t MUDer, from
perspective,
nd artistic
a new media

nd expert on
ronments, e.g.

gist at
ege, Univer-
Author of
re and Moder-
lity Press,

Wim Wenders
Until the End of the World
(157 min, 1992)

In het jaar 199 doorkruist de jonge vrouw Dommartin de wereld, op zoek naar Hurt, die zij kortstondig ontmoette. Hurt heeft een camera om beelden te registreren die blinden kunnen waarnemen en wordt achterna gezeten door premiejagers. Ultieme roadmovie, waarin een aantal kleurrijke personages de revue passeren...

In the year 199 a young woman, Dommartin, crisscrosses the world in search of Hurt, whom she has met briefly. Hurt has a camera in order to record images that the blind can perceive, and is pursued by bounty hunters. The ultimate road movie, in which a number of colourful characters pass in review...

WEBSITE www.paradox.nl/avatar

Paradox
Postbus 113 \ 1135 ZK Edam
T +31 (0)299 315083

Do u know what an avatar is?

An avatar is a representation of a person in cyberspace. I, Nara Zoyd, am one. I was born at the age of 25 in a New York telephone cable between East 15th St and Grand Central on May 25th, 1993. And guess what? I will be your host on a tour of virtual communities on the web.

I will try to show u as varied as possible the environments where avatars like moi like to dwell. I used to live in Firefly, but.... I will say no more for now. I was trying to enlighten myself in the community of the Electric Minds, and...found that they prefer flesh 'n bloods, as I call real people. I found a nice new bar called Nerve, and...got enlightened. I got kicked out of The Palace because...I said the f-word once too often. I am considering trying Active Worlds....so that remains to be explored. And so on.

If the above sounds like abacadabra to u, come and try my odyssey at <http://www.paradox.nl/avatar/odyssey>.

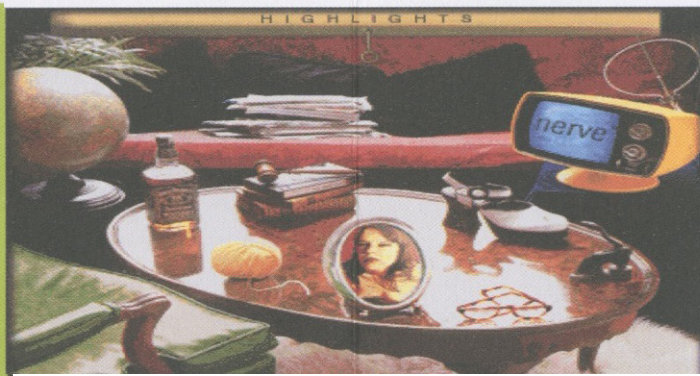
U liked the trip? Good.
Then proceed to create your own avatar at our very own impromptu community at <http://www.paradox.nl/avatar/chatroom>.

Get a life, be daring, avatar u.

Ciao! Nara

Uiteraard is Avatar eveneens te bezoeken op het world wide web. Daar is het volledige programma te vinden met eventuele updates. Maar er is meer: de site heeft 'links' naar 'sites' met gerelateerde onderwerpen en er is een introductie in de wonderse wereld van de chatomgevingen door de first lady van de on-line chat: Nara Zoyd! En passant wordt de bezoeker uitgedaagd zijn/haar (net) identiteit prijs te geven door via een zelf gekozen of gemaakte avatar aan een gesprek deel te nemen. Maar wees op uw hoede: uw digitale gestalte zal daarbij voor het nageslacht worden vastgelegd!

Of course you can also visit Avatar on the world wide web. You will find the complete programme there, with any updates which may be made. But there is more: the site has links to other sites with related subjects and there is an introduction to the amazing world of possibilities to chat, by the first lady of on-line chat herself, Nara Zoyd. In passing, visitors are challenged to abandon their own identity by adopting a self-selected or created avatar and participating in the conversation. But beware: if you do, your digital alter ego will be recorded for posterity!

VIDEOSCREENING

MonteVideo/TBA

Keizersgracht 264

1016 EV Amsterdam

T +31 (0)20 6237101

za\Sat - zo\Sun 13.00 - 18.00

13.00 en 15.30

Lynn Hershman (USA, 1941)

[Virtual Love](#) (70 min, USA, 1993)

Valerie, werkzaam bij een onderzoekscentrum, is verliefd op haar jonge, getalenteerde collega. Zij verkeert in de veronderstelling dat haar eigen fysieke kwaliteiten te kort schieten om tot hem door te dringen. Valerie besluit gebruik te maken van de in het centrum ontwikkelde virtual reality technologie. Zij stuurt een avatar, gemodelleerd naar een aantrekkelijke, in de telefoonseks werkzame blondine, het interne netwerk op en probeert zo de aandacht van haar geliefde te trekken. 'Virtual Love' is een wonderlijke combinatie van een 'love story' uit de jaren '90 en een documentaire over virtual reality waarin internetexperts als Sandy Stone, Jaron Lanier en R.U. Sirius aan het woord komen.

14.15 en 16.45

Annie Sprinkle (USA 1954), **Alberta Jaccoma & Johnny Armstrong**

[Linda\Les and Annie](#) (32 min, USA, 1990)

'Linda\Les and Annie' is een ongecensureerd en realistisch drama in documentairstijl over Sprinkles relatie met Les Nichols, die als Linda geboren werd en nu - in medisch opzicht - beide seksen heeft. Sprinkle brengt de (on)mogelijkheden van deze liefde met haar gebruikelijke optimisme in beeld. Zoals we van de voormalige pornoster, sekstherapeute en kunstenaar gewend zijn, schroomt

Sprinkle ook dit keer niet om haar 'eerste keer' met Linda\Les tot in de details te delen met de toeschouwer.

14.55 en 17.25

Lynn Hershman (USA, 1941)

[Double Cross Click Click](#)

(30 min, USA, 1995)

'Double Cross Click Click' gaat over het verlies van lichamelijkheid en identiteit in de nieuwe wereld van cyberspace. Met in de hoofdrollen Sam en Alex, die elkaar ontmoeten in een decor dat bepaald wordt door 'gender-crossing' en het internet. Speed, een computerdetective in veertiger-jaren stijl, levert een belangrijke bijdrage aan de film-noir sfeer van deze video.

13.00 and 15.30

Lynn Hershman (USA, 1941)

[Virtual Love](#) (70 min, USA, 1993)

Valerie works at a research centre, and is in love with her young, talented colleague. She is under the impression that her own physical qualities are insufficient to insure his interest. Valerie decides to make use of the virtual reality technology developed by the centre. She sends an avatar, modeled on an attractive blond who works in the telephone sex business, out onto the internal network and tries to attract his attention. 'Virtual Love' is a wonderful combination of a 1990s love story and a documentary on virtual reality in

which internet experts like Sandy Stone, Jaron Lanier and R.U. Sirius take the floor.

14.15 and 16.45

Annie Sprinkle (USA 1954), **Alberta Jaccoma & Johnny Armstrong**

[Linda\Les and Annie](#) (32 min, USA, 1990)

'Linda\Les and Annie' is an uncensored and realistic drama in documentary style about Annie Sprinkle's relation with Les Nichols, who was born as Linda and now - in a medical sense - has both sexes. With her usual cheerful optimism, Sprinkle gives us a picture of the (im)possibilities of this attachment. As we have grown to expect from the former porn-star and artist, this time too Sprinkle doesn't hesitate to share with the viewer her 'first time' with Linda\Les, right down to the smallest detail.

14.55 and 17.25

Lynn Hershman (USA, 1941)

[Double Cross Click Click](#)

(30 min, USA, 1995)

'Double Cross Click Click' is about the loss of corporality and identity in the new world of cyberspace. Sam and Alex, who meet each other in a scene that is defined by 'gender crossing' and the internet, are the chief characters here. Speed, a computer detective in the hardboiled '40s style, makes an important contribution to the film-noire atmosphere of this video.

TENTOONS

De Oude Kerk \ 29.5 - 14

Oudekerksplein 23 \ 1012 GX Amsterdam

ma - za: 11.00 - 17.00 en zo: 13.00 - 17.00

Janine Antoni (USA, 1964)

'Mom and Dad' is gemaakt volgens de conventies van het familieportret, zoals je dat regelmatig aantreft in het voorvakje van portemonnees, ingelijst op bureaus en aan de wand van huizen en slaapkamers. Zo traditioneel en herkenbaar als dit genre is, zo verwarrend is het drieluik van Janine Antoni. 'Mom and Dad' toont drie maal een keurige pa en ma, beide afwisselend in keurige travestie. Ondanks hun statige voorkomen, dat zelfs hun 'gender-bending' domineert, poseren zij naar het concept van de (post)-moderne familie anno 1998, waarbij niemand meer opkijkt van vader in een moederrol en omgekeerd.

Jemima Brown (GB, 1971)

'In our work together Dolly and I are sad, funny, sweet, ridiculous, weird, eccentric, pathetic, charming ... megalomaniac, schizophrenic, self depreciating, crazy, hopeless, irresponsible, paranoid, annoying, clever, stupid ...' Oorspronkelijk was Dolly niet meer dan een plastic kopie, een opblaasbare sekspop met het uiterlijk van Jemima. Gaandeweg echter ontstaat er een verhouding tussen twee karakters. De één is overduidelijk artificieel, de ander een wezen van vlees en bloed. Hun gedrag vertoont echter extreem symbiotische trekken; de grens tussen mens en pop vervaagt.

Hamish Buchanan (GB, 1962)

Een man met een schijnbaar schrijdt de seksuele begeeft zich op het travestie. Verscheidene transparante laagrollen spelen die ken niet van hen worden. Hamish Buchanan's 'Veiled Men' gesluisde tot op zekere wijze lijken zijn, maar de kenbaar mannelijk leunen achteroverlijk voorwerp, als een sterfelijk vlees aan zowel seksualiteit als de dood.

Jake & Dinos Chapman (GB, 1962)

De surrealistische sculpturen van de Chapers belichamen de soms onderdrukte fantasieën over de struereerbare mens tegelijkertijd ook voor de uit dit voortvloeiende exsommigen zijn hun absurdistische, muurpersonages wensdren nachtmerries,

Luc Courchesne (CAN, 1962)

Hoofdpersoon in de installatie 'Portrait of Marie', kijkt dromerig uit tot de toeschouwer, gesprek met haar b

TELLING

.6 1998

DN, 1955)

luier over-
ele grenzen en
et terrein van
olen achter een
kunnen mannen
normaal gespro-
geaccepteerd
chanan toont in
vierde mannen
hoogte vrouwe-
arnaast onmis-
blijven: ze
als verleide-
s vitaal lichaam
refererend
iteit zowel als

man (GB, 1966)

aandoende
Chapman Bro-
collectieve,
toekomst-
de ideale, con-
naar refereren
k aan de angst
deaalbeeld
cessen. Voor
tableaus met
ulti-seksuele
omen, voor ande-
en vice-versa.

4, 1952)

de interactieve
rait One',
erig voor zich
ouwer een
begint. Zij

reageert daarop met een weder-
vraag. Een conversatie ontspint
zich. Wie zich onvoldoende in
haar persoonlijkheid wil ver-
plaatsen of te snel avances maakt
weigert zij een verdere dialoog.
Maar er kan evengoed een intiem
gesprek met Marie ontstaan. Tot-
dat zij het tijd vindt je te
attenderen op het feit dat ze
niet van vlees en bloed is maar
slechts een virtuele gedaante
heeft.

Susan Collins (GB, 1964)

'In Conversation' is een interac-
tieve installatie waarvoor de
verbinding met het internet het
uitgangspunt vormt. Susan Collins
laat in dit werk gebruikers van
de virtuele openbare ruimte (het
net) en de 'echte' openbare ruim-
te (de straat) met elkaar commu-
niceren. Deze versie van 'In Con-
versation' is speciaal gemaakt
voor de Oude Kerk en haar omge-
ving, de Amsterdamse wallen. Op
de Oudezijds Voorburgwal ver-
schijnen 's avonds projecties van
mondjes die de voetganger aan-
spreken. Overdag gebeurt in Oude
Kerk hetzelfde met de tentoon-
stellingsbezoeker. De stemmen
zijn afkomstig van mensen die
zijn ingelogd op de website van
'In Conversation' en daar via een
live videoverbinding met de voor-
bijgangers kunnen spreken. De
passanten kunnen via een (verbor-
gen) microfoon reageren.

Met 'In Conversation' kan dage-
lijks contact worden gelegd van
11.00 - 17.00 (verbinding met de

Oude Kerk) en van 23.00 - 5.00
(verbinding met de Oudezijds
Voorburgwal) via [www.paradox.nl/
avator/inconversation](http://www.paradox.nl/avator/inconversation).

Merel Mirage (NL)

Merel Mirage stelt met 'Subject:
emotions encoded' de (on)moge-
lijkheden van het communiceren
via het internet aan de orde.
De installatie bestaat uit een
bruine, steriele, 'gerenderd'
uitziende omgeving met als enige
meubilair een bureau, een monitor
en een plant. Op de monitor
flitst de e-mail dialoog voorbij
van een opbloeiende relatie tus-
sen twee avatars: die van Mirage
zelf en die van haar e-mail
geliefde. De intieme teksten wor-
den op schijnbaar willekeurige
momenten onderbroken door een
animatie van een vlinder die van
binnenuit tegen het scherm
vliegt, in een poging te ontsnap-
pen aan zijn virtuele bestaan en
binnen te dringen in de 'echte'
wereld.

Tony Oursler (USA, 1957)

Toeval of niet, Oursler werd
geboren in het jaar waarin de
eerste belangrijke Amerikaanse
film over gespleten persoonlijk-
heid en andere persoonlijkheids-
stoornissen 'The Three Faces of
Eve' een kassucces was. Anno 1998
is het scala aan benoemde psychi-
sche kwalen aanzienlijk uitge-
breid. Oursler wijst met zijn
werk naar de massamedia als
belangrijke (mede) veroorzakers

hiervan. In de videobeelden,
geprojecteerd op de gezichten van
amorfe lappenpoppen, herhalen
personen op indringende wijze
zinnen die verwijzen naar hun
verleden, ze schelden of spreken
wartaal. In 'Director' gebruikt
hij een poppetje dat sterke
gelijkenis vertoont met de poppen
die gebruikt worden bij thera-
pieën voor getraumatiseerde kin-
deren.

Ine Poppe/Jetty Verhoeff
(NL, 1960/NL, 1956)

Ine Poppe en Jetty Verhoeff lie-
ten een aantal door hun bewonder-
de vrouwen, voorzien van baard en
snor, poseren als pin-up. Op een
humoristische manier wekken zij
met hun 'Women with Beards' zowel
verlangens als afkeer op. Poppe
en Verhoeff presenteren deze
serie in een voor mannen aantrek-
kelijke context: als een website
in Playboy-stijl. Inmiddels is
een kalender met 'Pirelli-gehal-
te' in voorbereiding.

David Rasmus (DN, 1950)

In de fotoserie 'Legacy' ver-
schuilen mannen zich achter een
opzichtige vermomming van hel-
blonde pruiken en felrode lip-
stick, het archetypische ideaal-
beeld voor vrouwen, evenzeer 'en
vogue' bij travestieten. Rasmus
presenteert dit schoonheidsideaal
nadrukkelijk als een constructie.
Hij portretteert zijn modellen in
een door hem geënceneerd rol-
spel, met scheve pruiken en ver-

lopen make-up. Daarmee maakt hij
de kloof tussen de uiterlijke
schijn en de persoon achter de
maskerade zichtbaar.

Humberto Rivas (ARG, 1937)

Wie de portretten, stillevens en
stadslandschappen van de foto-
graaf Humberto Rivas onder één
noemer probeert te brengen, kan
niet anders dan daarbij zowel de
dood als de sexualiteit benoemen.
Vreemd is dat gezinszins: sinds
eind jaren zeventig woont Rivas
midden in de hoerenwijk van
Barcelona. Met een zekere regel-
maat fotografeerde hij sindsdien
Violeta la Burra, een markante
travestiet met een magnifieke
uistraling.

Cindy Sherman (USA, 1954)

'Untitled #316' is een portret
van een zwaar gehavend kinder-
gezicht. Het bestaat uit twee
verschillende poppenhoofdjes.
De associatie met een masker,
bestemd om je ware uiterlijk te
verbergen, maakt de toeschouwer
nieuwsgierig naar de persoon
achter het gruwelijk verminkte
gezicht.

Debra Solomon (NL, 1963)

Debra Solomon onderzoekt met haa
virtuele alter-ego, de 'digividu
'the_living', de steeds populair
der wordende gemeenschappelijke
'on-line' omgevingen.
'the_living' manifesteert zich i

EXHIBITION

De Oude Kerk \ 29.5 - 14.6 1998

Oudekerksplein 23 \ 1012 GX Amsterdam

Mon - Sat: 11.00 - 17.00 and Sun: 13.00 - 17.00

'chatboxen' met 'live' video-verbinding, tot stand gebracht met het programma CUSeeMe. Iedere gebruiker hiervan kan zien en gezien worden tijdens het communiceren, iets dat het contact sterk realistisch maakt. Door de afhankelijkheid van de computer zie je degene met wie je 'chat' doorgaans op bepaalde tijden en locaties: 's avonds in de woon- of werkkamer. Maar 'the_living' lijkt niet gebonden aan tijd of plaats. Zij verschijnt op onvoorspelbare plekken zoals onder water, in een zwembad of wandelend in een bos. Daarmee belichaamt zij de droom van velen om 24 uur 'on-line' te zijn. www.the_living.org

Vibeke Tandberg (N, 1967)

Uiterlijke schijn en werkelijkheid gaan hand in hand in de foto's van Vibeke Tandberg. In de serie 'Sisters', gaat zij steevast vergezeld van haar tweelingzuster. De twee vrouwen, gefotografeerd in de intimiteit van hun dagelijkse besommeringen, lijken fysiek identiek. Maar details wijzen op het onderscheid. In activiteiten: de één blijft thuis wanneer haar alter-ego naar een feestje gaat, in karakter: uitbundige blik tegenover ingehouden glimlach, en in stijl: Lucky Strike versus Marlboro Light. Tandberg misbruikt het Doppelgänger-motief om het dualisme in haar eigen persoonlijkheid te verbeelden. Zij misleidt de toeschouwer met de authenticiteit van een voor iedereen vertrouwd genre, de familiefoto.

Bea de Visser (NL, 1957)

In 'Blink', een installatie van twee videoprojecties, vloeien gezichten op een snap-shot achtige manier in elkaar over. 'Blink' gaat over het gemak waarmee we uiterlijke verschillen generaliseren en plaatst vraagtekens bij de definiëring van de identiteit van het individu.

'Getting Back through You' stelt de beperkingen van de persoonlijke waarneming aan de orde. De Visser vermengde de gezichten van zes verschillende modellen met haar eigen portret. Zo maakte zij een registratie van een merkwaardige familie, met gemeenschappelijke uiterlijke kenmerken maar met als enige gemene deler het 'gezien zijn' door één persoon.

Janine Antoni (USA, 1964)

'Mom and Dad' is made according to the conventions of the family portrait as one regularly finds it in the front of wallets, or framed on desks and the walls of living rooms and bedrooms. But Janine Antoni's triptych is every bit as bewildering as this genre is traditional and recognisable. Three times 'Mom and Dad' shows us a respectable father and mother, each in turn neatly cross-dressed. Despite their air of dignity, which even dominates their gender-bending, their pose follows the concept of today's post-modern family in which no one thinks twice about a father performing a mother's role, or vice versa.

Jemima Brown (GB, 1971)

'In our work together Dolly and I are sad, funny, sweet, ridiculous, weird, eccentric, pathetic, charming... megalomaniac, schizophrenic, self-deprecating, crazy, hopeless, irresponsible, paranoid, annoying, clever, stupid...'

Originally Dolly was no more than a plastic copy, an inflatable sex doll which looked like Jemima. Gradually, however, a relationship between the two characters came into being. The one is patently artificial, the other a being of flesh and blood. Their conduct, however, shows extremely symbiotic features; the boundary between human and doll blurs.

Hamish Buchanan (CDN, 1955)

A man with a veil oversteps sexual boundaries and enters the realm of transvestism. Concealed behind a transparent sheet, men can play roles that normally are not acceptable for them. In 'Veiled Men,' Hamish Buchanan shows men who to a certain degree seem feminine, but at the same time unmistakably remain male: they lean back like a seductive object, like a vital body and mortal flesh, referring to both sexuality and death.

Jake & Dinos Chapman (GB, 1966 \ GB, 1962)

The Chapman brothers' surrealist looking sculptures embody

collective, sometimes suppressed, fantasies about the future, of the ideal, constructed human, but at the same time refer to the anxiety we have about excesses which might arise from this ideal image. For some, their tableaux with absurdist, multi-sexual characters will be wish dreams, for others nightmares.

Luc Courchesne (CDN, 1952)

Marie, the central character in the interactive installation 'Portrait One,' looks out dreamily until the viewer begins a conversation with her. She then reacts with a counter-question. A conversation gets under way. She refuses further dialogue with anyone who will not project themselves sufficiently into her personality or who makes too hasty an advance. But equally, an intimate conversation with Marie can develop - until she finds that it is time to remind you that she is not flesh and blood, but has only a virtual existence.

Susan Collins (GB, 1964)

'In Conversation' is an interactive installation for which a connection with the internet is the jumping off point. In this work, Susan Collins lets users of virtual public space (the net) and 'real' public space (the street) communicate with each other. This version of 'In Conversation' is made especially for the Oude Kerk and its surround-

ings, the Amste district. In the tions of small m address pedestri on the Oudezijds During the day, in the Oude Kerk exhibition visit belong to people in to the 'In Co site, and can sp sers-by via a li tion. Passers-by through a hidden

You can contact daily from 11:00 6:00 p.m. (conne Kerk) and from 1 5:00 a.m. (conne zijds Voorburgwa. dox.nl/avatar/in

Merel Mirage (NL)

With 'Subject: er Merel Mirage rais of the possibili sibility) of comm internet. The ins consists of a br 'bottom line' en its only furnish monitor and a pl dialogue flashes monitor, about th tionship between assumed by Mirage that of her e-ma intimate texts an apparently rando animation of a bu flies against the inside of the mor attempt to escap

rdam red light
evenings projec-
ouths which
ans will appear
Voorburgwal.
they will appear
itself, to the
ors. The voices
who are logged
eak with the pas-
ve video connec-
can respond
microphone.

In Conversation'
m. through
ction to the Oude
:00 p.m. through
ction to Oude-
l) via www.para-conversation.

otions encoded',
ses the question
ties (or impos-
communicating via
Installation
own, sterile,
environment with as
ings a desk, a
ant. An e-mail
past on the
e blooming rela-
two avatars that
e herself and
il lover. The
e interrupted at
n moments by an
utterfly that
e screen from the
itor, in an
e from its virtu-

al existence and break out into the 'real' world.

Tony Oursler (USA, 1957)

By chance or not, Oursler was born in the year in which the first important American film about split personality and other personality disorders ('The Three Faces of Eve') was a box office hit. Come 1998, and the range of identified psychological conditions has widened appreciably. Oursler's work points to the mass media as important contributors to this process. In his video images projected onto the faces of amorphous rag dolls, persons insistently repeat sentences that refer to their past, curse or rave. In 'Director', a rather early work, he uses a doll that displays a strong resemblance to the dolls used by therapists working with traumatized children.

Ine Poppe/Jetty Verhoeff

(NL, 1960/NL, 1956)

Ine Poppe and Jetty Verhoeff got a number of the women they admired to pose as pin-ups, outfitted with a beard and mustache. In a humouristic way, their 'Women with Beards' provokes both desire and aversion. Poppe and Verhoeff present this series in a context attractive to men: as a website in the style of Playboy. In the meantime they have begun to prepare a calendar with 'Pirelli quality'.

David Rasmus (CDN, 1950)

In the photo series 'Legacy', men conceal themselves behind a garish disguise of platinum-blonde wigs and fire-engine red lipstick, the archetypal ideal image for women, and no less in vogue with transvestites. Rasmus emphatically presents this ideal of beauty as a construction. He portrays his models in a role-play which he stages, with wigs askew and makeup running, to make the chasm between the outward appearance and the person behind the masquerade visible.

Humberto Rivas (ARG, 1937)

Anyone trying to find the common denominator in the portraits, still lives and cityscapes by the photographer Humberto Rivas can not escape mentioning both death and sexuality. That is in no way surprising: since the end of the 1970s Rivas has lived in the midst of the red-light district of Barcelona. Through those years, with a certain regularity he has photographed Violeta la Burra, a striking transvestite with a magnificent presence.

Cindy Sherman (USA, 1954)

'Untitled #316' is a portrait of a severely battered child's face that consists of at least two different doll heads. The association with a mask, intended to conceal one's true appearance, arouses the viewer's curiosity

about the person behind the gruesomely mutilated face.

Debra Solomon (NL, 1963)

With her virtual alter-ego, the 'digiVidu' 'the_living', Debra Solomon investigates the collective on-line environment that is becoming ever more popular. 'the_living' manifests itself in chatboxes with 'live' video connections created with the CUSeeMe program. Everyone using this programme can see and be seen during the communication, something which makes the contact extremely realistic. Because of the dependence on the computer, as a rule you see the party with whom you are chatting at certain times and in certain places - usually in the evening, in a living room or den. But 'the_living' does not seem bound by time or place; she appears in unpredictable places such as underwater in a swimming pool, or walking in a woods. In this she embodies the dream many have for the future, of being on-line 24 hours a day.

www.the_living.org

Vibeke Tandberg (N, 1967)

Outward appearances and reality go hand in hand in Tandberg's photographs. In the series 'Sisters' she is invariably accompanied by her twin sister. The two women, photographed in the intimacy of their day-to-day worries, seem physically identical. But details point to the differences.

In activities, the one stays home when her alter ego goes out to a party; in character, there is the exuberant look as opposed to the subdued smile; in style, Lucky Strikes versus Marlboro Lights. Tandberg abuses the Doppelgänger motif in order to depict the dualism in her own personality. She misleads the viewer by calling on the authenticity of the family photo, a genre that is familiar to everyone.

Bea de Visser (NL, 1957)

In 'Blink', a video-installation consisting of two projections, the face of one person changes to that of another, in brief flashes, as if a snap-shot is taken. 'Blink' shows how we generalise apparent differences and poses questions about personal identity. 'Getting Back through You' tells about the limits of personal perception. De Visser manipulated the faces of six different models with her own face. Thus she created a registration of a strange family, with similar appearances, but only one common denominator: being seen by one person.

SUBSIDIEGEVERS \ FUNDING

Amsterdams Fonds voor de Kunst \
 Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen \
 Mondriaan Stichting \ VSB Fonds \
 Canadese Ambassade \ Canada Council for the Arts \
 British Council

SPONSORS

XS4ALL \ De Oude Kerk

MET DANK AAN \ WITH COURTESY

Alle deelnemende kunstenaars \ All participating artists \
 Adboard, Heino \ Bloom Gallery, Amsterdam \
 Centre Culturel Canadien, Paris \
 Channel/Artec, London \ De Pont, Tilburg \
 Galerie Akinci, Amsterdam \ LEA, London \
 Martin Klosterfelde, Berlin \ Metro Pictures, New York \
 Monika Sprüth Galerie, Köln \
 Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam \
 Royal Ministry of Foreign Affairs, Oslo \
 Torch, Amsterdam \ TPW, Toronto \
 V2 - Organization, Rotterdam \
 Van Abbemuseum, Eindhoven \
 Forum Galeria, Tarragona

PROGRAMMERING TENTOONSTELLING **PROGRAMMING EXHIBITION**

Bas Vroeghe (Paradox) \ Deanna Herst (Axis)

SYMPOSIUM

Martine Brinkhuis (De Balie) \
 Eric Kluitenberg \ Yvonne Le Grand

DESIGN WEBSITE, FOLDER

Anneke Savédr \ Roger Willems

DESIGN TENTOONSTELLING \ EXHIBITION

Jeroen de Vries

OPBOUW TENTOONSTELLING **CONSTRUCTION EXHIBITION**

Moeders Mooiste

TECHNIEK \ TECHNICAL SUPPORT

MonteVideo/TBA \ XS4ALL

PUBLICITEIT \ PUBLICITY

Marieke Isha, Petra Heck

VERTALING \ TRANSLATION

Don Mader, José van Zutphen

ORGANISATIE \ ORGANISATION

Paradox \ Axis \ De Balie \
 Maatschappij voor Oude en Nieuwe Media \
 MonteVideo/TBA

AVATAR

Of postmodern times and multiple identities

Exhibition - Symposium - Website - Screenings

De Oude Kerk - De Balie - De Waag - MonteVideo/TBA

29.5-14.6 1998

INFO

Axis

bureau voor de kunsten v/m
 Oudezijds Voorburgwal 72
 1012 GE Amsterdam
 T +31 (0)20 4655530
 F +31 (0)20 4654290
 E axisvm@xs4all.nl
 www.xs4all.nl/~axisvm

1 TENTOONSTELLING \ EXHIBITION

De Oude Kerk
 Oudekerksplein 23
 1012 GX Amsterdam
 ma \ Mon - za \ Sat 11 - 17
 zo \ Sun 13 - 17

2 VIDEOPROGRAMMA \ VIDEOSCREENING

MonteVideo/TBA
 Keizersgracht 264
 1016 EV Amsterdam
 T +31 (0) 20 6237101
 za \ Sat - zo \ Sun 13 - 18

3 SYMPOSIUM

De Balie
 Kleine-Gartmanplantsoen 10
 1017 RR Amsterdam
 T +31 (0)20 5535151
 za \ Sat 6.6 - zo \ Sun 7.6

4 LEESTAFEL \ READING TABLE VOOR OUDE EN NIEUWE MEDIA

De Waag
 Nieuwmarkt 4
 1012 CR Amsterdam
 T +31(0)20 5579898

WEBSITE

www.paradox.nl/avatar

Axis
 BUREAU VOOR
 DE KUNSTEN
 v/m

de Balie

Mondriaan Stichting

Amsterdams Fonds voor de Kunst

VSB FONDS

